

Γνώμη

Τα «ανθρωπιστικά μαγαζάκια»

«Σε πόλεμο, σε λιμό ή σε τσουνάμι, σε κάθε νέα καταστροφή, πλημμυρίζουν τις τηλεοράσεις μας. Ανθρωποι μεγαλόψυχοι; Όχι μόνο. Στο περίπλοκο διεθνές περιβάλλον, οι επεμβάσεις των μη κυβερνητικών οργανώσεων απαιτούν ειδικές ικανότητες.

Όπως έδειξε το γαλλικό ντοκιμαντέρ “Επάγγελμα ανθρωπιστής” του Αλεξάντρ Μπονς, το Ινστιτούτο Bioforce είναι μια φάμπρικα που εδώ και 25 χρόνια παράγει ανθρωπιστές. Οι μαθητές του διδάσκονται τις γεωπολιτικές, ανθρωπιστικές και διοικητικές διαστάσεις μιας αποστολής, μαθαίνουν να οδηγούν 4x4, αλλά και να φυλάγονται από τους κινδύνους. Είναι πράγματα που πρέπει να τα μάθουν καλά, αν θέλουν να κάνουν καριέρα. Όπου ξεσπάει κρίση, οι ανθρωπιστικές οργανώσεις καταφτάνουν πιο γρήγορα από τους δημοσιογράφους.

Είναι όμως πραγματικά μη κυβερνητικές; Μια από τις μεγαλύτερες, η Oxfam, χρηματοδοτείται κατά 25% από τη βρετανική κυβέρνηση και την Ευρωπαϊκή Ένωση. Και οι νομπελίστες Γιατροί Χωρίς Σύνορα χρηματοδοτούνται κατά 46% από κυβερνητικές πηγές. Πολλές από αυτές τις οργανώσεις στην ουσία λειτουργούν ως μεταπράτες των κυβερνήσεων, που προτιμούν να ξεπλένουν μέσω αυτών την εξωτερική βοήθεια σε χώρες στις οποίες θέλουν να ασκήσουν επιρροή. Εγγραφο του αμερικανικού Ιδρύματος Χέριτατζ, το οποίο ξετρύπωσε τις προάλλες η Νάομι Κλάιν, δείχνει πώς η καταστροφή μιας χώρας αποτελεί ευκαιρία για άλλες: “Η κρίση στην Αίτη προσφέρει ευκαιρίες στις ΗΠΑ, εκτός από την άμεση παροχή ανθρωπιστικής βοήθειας, να βελτιώσουν την εικόνα τους στην περιοχή”.

Το περιοδικό “Εκόνομιστ” έγραφε: “Υπάρχουν ανθρωπιστικά μαγαζάκια στα οποία παρέχουν τις υπηρεσίες τους αμισθί μερικοί ιδεολόγοι. Και υπάρχουν ανθρωπιστικά μαγαζάκια με μάνατζερ μεγαλοκαρχαρίες οι οποίοι διαχειρίζονται προϋπολογισμούς εκατομμυρίων”. Οι περισσότεροι επαγγελματίες ανθρωπιστές εξαρτώνται από τις δωρεές μεγάλων επιχειρήσεων. Οι οργανώσεις τους ξοδεύουν το 10% του προϋπολογισμού τους στο μάρκετινγκ και τη διαφήμιση.

Η ανθρωπιστική βοήθεια είναι σκοτεινή. Τεράστια ποσά χάνονται στον δρόμο. Και οι υποσχέσεις συχνά μένουν στα χαρτιά. Μετά τον κυκλώνα Μιτς στην Κεντρική Αμερική, το 1998, οι κυβερνήσεις είχαν υποσχεθεί βοήθεια 9 δισ. δολαρίων. Παραδόθηκαν μόνο τα τρία. Μετά τις πλημμύρες στη Μοζαμβίκη, το 2000, είχαν υποσχεθεί 400 εκατ. δολάρια. Παρέδωσαν μόνο τα διακόσια. Μετά τον σεισμό στην Μπαμ του Ιράν, το 2003, έδωσαν μόνο τα 18 εκατ. δολάρια από τα 32 που είχαν υποσχεθεί. Και έναν χρόνο μετά το τσουνάμι του 2005 στην Ασία, είχαν παραδώσει μόλις 17,7 εκατ. δολάρια από τα υπεσχημένα 4 δισεκατομμύρια».

Του ΡΟΥΣΣΟΥ ΒΡΑΝΑ

ΤΙ ΧΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

Μπλόκο στους μεσάζοντες

ΚΛΙΜΑΚΩΝΟΥΝ τις κινητοποιήσεις τους οι αγρότες και προγραμματίζουν όχι μόνο και νέα μπλόκα στο εθνικό οδικό δίκτυο, αλλά και κάθοδο με τρακτέρ στην Αθήνα και πορεία προς το Καστρί, όπου η πρωθυπουργική κατοικία.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΛΕΥΡΑ της, η κυβέρνηση εκφράζει αδυναμία να ικανοποιήσει όλα τα αιτήματα των αγροτών, προβάλλοντας και το επιχείρημα ότι η ικανοποίηση προσκρούει σε κοινοτικούς κανονισμούς. Στο μεταξύ, τα μπλόκα στα ελληνοβουλγαρικά σύνορα απασχολούν και τις Βρυξέλλες, μετά την επιστολή του Βούλγαρου πρωθυπουργού Μπόικο Μπορίσοφ προς τον πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Ζοζέ Μανουέλ Μπαρόζο, με την οποία ζητεί την παρέμβασή του για να σταματήσει ο αποκλεισμός διακίνησης αγαθών μεταξύ των δύο χωρών.

Η ΣΥΣΚΕΨΗ στο Μαξίμου δεν έδωσε λύση στο αγροτικό, αλλά προσδιορίστηκε η στάση της κυβέρνησης με τη δήλωση του πρωθυπουργού Γιώργου Παπανδρέου: «Όχι σε δυναμικές λύσεις, ναι σε δυναμικό διάλογο». Η δήλωση αυτή σημαίνει, ότι η κυβέρνηση δεν θα χρησιμοποιήσει τα ΜΑΤ για να ανοίξει τους δρόμους, παρά τη δυσφορία που προκαλεί ο αποκλεισμός, σε περίοδο μάλιστα οικονομικής κρίσης.

ΑΝ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ικανοποιούσε -που αντικειμενικά δεν μπορεί- όλα τα αιτήματα των αγροτών, θα είχε λυθεί το αγροτικό πρόβλημα. Η επανάληψη κάθε χρόνο των κινητοποιήσεων και η αποχώρηση από τα μπλόκα μετά τη μερική ικανοποίηση αιτημάτων αποδεικνύει ότι αλλού πρέπει να αναζητηθεί η οριστική και σταθερή λύση.

ΠΡΟΣ ΤΑ ΕΚΕΙ θα πρέπει να κατευθυνθεί ο δυναμικός διάλογος που ζητάει και προτείνει ο πρωθυπουργός, ένας διάλογος στον οποίο να λεχθούν τα πράγματα με το όνομά τους. Λύση άλλη από τη δυναμική οργάνωση των αγροτών σε επιχειρηματικές μονάδες, για να ελέγχουν οι ίδιοι όλο το κύκλωμα, από την παραγωγή ως τη λιανική κατανομή, δεν υπάρχει. Οι συνεταιρισμοί πλυ το πέτυχαν ευημερούν και είναι ένα λαμπρό παράδειγμα.

ΑΠΟ ΤΗΝ πλευρά της, η κυβέρνηση πρέπει να δημιουργήσει, με τον δυναμικό διάλογο που προτείνει, το θεσμικό πλαίσιο για την οργάνωση των παραγωγών, ώστε να εξασφαλιστούν η δυναμική παρουσία τους στην αγορά και η διακίνηση των προϊόντων τους.

ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ, όμως, πρέπει να ξυπνήσουν και οι καταναλωτές με πρωτοβουλία του συνδικαλιστικού κινήματος (ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ κ.τ.λ.) για να οργάνωσουν καταναλωτικούς συνεταιρισμούς, οι οποίοι θα συνδεθούν με τις επιχειρηματικές μονάδες των παραγωγών. Και εδώ χρειάζεται ένα νέο, σύγχρονο θεσμικό πλαίσιο για να αναπτυχθεί το καταναλωτικό κίνημα.

ΔΥΝΑΜΙΚΟΣ διάλογος, λοιπόν, αλλά και αποφάσεις και πράξεις, για να πάψουν παραγωγοί και καταναλωτές να είναι τα θύματα της άγριας εκμετάλλευσης από τους μεσάζοντες.

ΑΥΤΟΣ ο διάλογος πρέπει να επεκταθεί και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, για να αναθεωρηθεί η αναποτελεσματική Κοινή Αγροτική Πολιτική, θύμα της οποίας είναι όλοι οι Ευρωπαίοι αγρότες, η οργή των οποίων εκδηλώθηκε και με τρακτέρ στις Βρυξέλλες.

Ανάλυση: Οι ελληνικοί φόροι και το παράδειγμα του Χότζα

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΜΑΝΤΕΛΑ

Τα κρούσματα είναι πολλά και υπάρχει κίνδυνος να ξεελιχθούν σε επιδημία. Το τελευταίο διάστημα κάθε υπουργείο που έχει ένα πρόβλημα ρευστότητας, το πρώτο πράγμα που προτείνει για να το λύσει είναι η επιβολή ενός... φόρου. Ωραία ιδέα, πρωτότυπη και εμπνευσμένη. Χαρακτηριστικά παραδείγματα: για τα τέλη κυκλοφορίας σκέφτονται να εισαγάγουν ένα επιπλέον μικρό τέλος στα καύσιμα, για τη λύση του ασφαλιστικού έναν νέο μικρό φόρο στους εργαζόμενους, ενώ για τη στήριξη των εσόδων εμπνεύστηκαν την αύξηση στον φόρο κατανάλωσης στα ποτά και τα τσιγάρα. Μόνο που για να σκεφτείς αυτές τις «λύσεις» δεν χρειάζεται να είσαι υπουργός ή υφυπουργός, ούτε καν γενικός γραμματέας. Δεν χρειάζεται επίσης να έχεις σπουδάσει στο LSE, στο Harvard ή ακόμα και στην ΑΣΟΕΕ. Αρκεί να είσαι απλός θαμώνας καφενείου οπουδήποτε στην ελληνική επικράτεια, που είναι γεμάτη από αυτοδίδακτους υπουργούς και πρωθυπουργούς. Η λογική είναι απλή και συνοψίζεται σε οκτώ λέξεις:

«Αν ήμουν εγώ, θα τους έβαζα έναν φόρο...».

Μόνο που από τους πολλούς φόρους, μικρότερους, μεγαλύτερους και μεσαίους, στο τέλος η λεγόμενη φορολογική βάση θα σηκώσει τα χέρια ψηλά, θα φωνάξει «παραδίνομαι» και θα βρει από μόνη της ένα στασίδι στα κοντινότερα φορολογικά δικαστήρια. Αυτό προσπαθούν να τους πουν, εδώ και τόσο καιρό, με ωραίο τρόπο, περισσότερο τεχνοκρατικό, από τις Βρυξέλλες. Μόνο που εδώ στην Αθήνα δεν εννοούν να το καταλάβουν. Πρόταση: ας τους διηγηθούν τη διδακτική ιστορία με τον γάιδαρο του Χότζα. Μπορεί να καταλάβουν περισσότερα. Όταν, λοιπόν, ο Ναστραδίν απηύδωσε με τον γάιδαρο του, που ήθελε κάθε μέρα να... τρώει, αποφάσισε να τον θέσει σε αυστηρά δίαιτα. Στην αρχή τον τάζε τέσσερις φορές την εβδομάδα, μετά τρεις, μετά δύο και στο τέλος καθόλου. Μόνο που ο γάιδαρος θαμώνας καφενείου οπουδήποτε στην ελληνική επικράτεια, που είναι γεμάτη από αυτοδίδακτους υπουργούς και πρωθυπουργούς. Η λογική είναι απλή και συνοψίζεται σε οκτώ λέξεις:

Εν προκειμένω, τα φορολογικά υποζύγια λίγο απέχουν από το να παραδώσουν πνεύμα. Και

αν συνεχίσουν να τους φορολογούν με τον τρόπο που το κάνουν, στο τέλος δεν θα αποφύγουν το μοιραίο. Ας βρουν, επιτέλους, μια άλλη διέξοδο στα δημοσιονομικά τους αδιέξοδα στην κυβέρνηση. Και για αρχή, μια πρόταση θα ήταν οι υπουργοί της κυβέρνησης κάθε φορά που είναι να επιβάλουν ένα φόρο να συνεννοούνται μεταξύ τους, έτσι ώστε να μη δίνουν... «λύσεις» όλοι μαζί. Τουλάχιστον ας κρατούν κάποιες αποστάσεις μεταξύ τους. Εστω, για τους τύπους. Και όταν τις ανακοινώνουν, δεν χρειάζεται να τις παρουσιάζουν ως «λύσεις πακέτο». Γιατί συνήθως ο κόσμος διαγράφει το πρώτο συνθετικό και κρατάει μόνο το δεύτερο. Εκτός και αν δεν τους ενδιαφέρει, πράγμα δύσκολο, καθώς οι εκλογές δεν έχουν τέσσερις μήνες που έγιναν και συνήθως αυτή η τακτική ακολουθείται στην Ελλάδα έπειτα από δύο - τρία χρόνια. Τουλάχιστον, αυτό έχει διδάξει η έως τώρα εμπειρία. Βεβαίως, υπάρχει και η άλλη άποψη, που υποστηρίζει ότι ο πολιτικός χρόνος πύκνωσε, οπότε και οι συμπεριφορές άλλαξαν. Ο χρόνος θα δείξει...

Ο Κόσμος

ΚΑΘΕ ΤΡΙΤΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, ΠΕΜΠΤΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

2 Canal Rd., St. Peters NSW 2044

Phone: (02)9550 1088 (5 lines), Fax: 9550 1699

www.kosmos.com.au

e-mail: kosmos@kosmos.com.au

PUBLISHER: HELLENIC PUBLISHING PTY LTD

ACN 100 126 887

ΙΔΙΟΚΤΗΤΕΣ: Θεόδωρος και Αναστασία Κωνσταντίνου

ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ

Άννα Αρσένη (Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση)

Ρία Μιχαήλ (Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση)

Ματίνα Μπουτσικάκη (Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση)

Θεόδωρος Περρής (Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση)

Παναγιώτης Νικολάου (Αθλητικά)

Λάκης Κονιστής (Sports)

Παύλος Θεοδωρακόπουλος (Διαφημιστικό-Ρεπορτάζ)

Γιώργος Χατζηβασίλης (Αρθρογραφία, Ρεπορτάζ)

Δέσποινα Μπαχά (Αρθρογραφία)

ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Γεώργιος Μητρόπουλος, Χριστίνα Μπούζιος,

Δημήτρης Καμετόπουλος, Παναγιώτης Διαμάντης,

Χριστίνα Σταυροπούλου, Φώτης Κάλης, Γιάννα Μαυράκη

PRINTER: STYASH PTY LTD

Trading as APEX PRESS

website by platyrrahos publishing

Disclaimer

Printed by Styash Pty Ltd trading as Apex Press. Styash Pty Ltd and its directors and staff are printers only of material supplied by the publisher, and accept no responsibility in any way whatsoever, to any person or persons for the contents of this publication, either for articles, editorial material or any other content.

Distribution: WRAPAWAY 9550 1622